

سنت قربانی در ادیان ابراهیمی / کشتن نفس اماره نوعی قربانی است

غلامی گفت: از جمله نکاتی که در قربانی لازم است این است که انسان باید تقرب الی الله داشته باشد و این کار را برای قربت الهی انجام دهد.

غلامی گفت: از جمله نکاتی که در قربانی لازم است این است که انسان باید تقرب الی الله داشته باشد و این کار را برای قربت الهی انجام دهد.

خبرگزاری مهر- گروه دین و اندیشه- زینب حسینی روش: امروز دهم ذی الحجه الحرام عید سعید قربان است.

عید الأضحی از اعیاد بزرگ اسلامی به شمار می رود. در چنین روزی حضرت ابراهیم (ع)، فرزندش حضرت اسماعیل (ع) را به قربانگاه برد که جبرئیل به همراه «قوچی» بر او نازل شد و ابراهیم (ع) را مأمور به ذبح آن کرد. قربانی کردن در این روز بر حاجیانی که در سرزمین منا حضور داشته باشند واجب و برای سایر مسلمانان مستحب مؤکد است.

حجت الاسلام غلامی قائم مقام بنیاد هدایت در گفت و گو با خبرنگار مهر، در خصوص جایگاه قربانی در ادیان ابراهیمی گفت: در خصوص مبدا پیدایش قربانی در تاریخ زمان مشخصی را نداریم اما در سوره مائده آیه ۲۷ به عنوان امتحان و ابتلای فرزندان آدم خداوند سیحان برای تقریبشان آنها را آزمود به اینکه هر یک از آنها برای خداوند سیحان قربانی بیاورند و آن داستان معروف که از یکی قربانی پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد ذکر شده است.

وی افزود: همین پذیرفته نشدن قربانی ابتلاء و امتحان و فتنه ای شد تا هابیل قابیل را بکشد و شرط پذیرفتن قربانی را خداوند فرمود ما از متقین قربانی را می پذیریم و در جای دیگر درباره قربانی که نماد و مبدا عید قربان لحاظ شده مربوط به ابتلاء حضرت ابراهیم است که مأمور شد اسماعیل را به قربانگاه ببرد و این امتحان و ابتلایی برای حضرت ابراهیم بود و حضرت ابراهیم این موضوع را با فرزندش در میان گذاشت و حضرت اسماعیل فرمود آنچه که خدا امر کرده انجام ده و خواهی دید که من از صابران خواهم بود وقتی حضرت ابراهیم اسماعیل را به قربانگاه برد و از آزمون الهی سربلند. خارج شد قرآن می فرماید خداوند از حضرت ابراهیم آزمون را پذیرفت و سربلند خارج شد و برای ابراهیم یک قربانی فرستاد تا به جای اسماعیل قربانی کند و این شد مبدا عید قربان در دین اسلام شد از این رو حاجیان وظیفه دارند در روز عید قربان یک قربانی ذبح کنند و مأمور هستند برای تکمیل حج خودشان قربانی را داشته باشند.

قائم مقام بنیاد هدایت ادامه داد: قربانی کردن شرایطی دارد که یکی از آنها سالم بودن است و برای فرزندی که به دنیا می آید مستحب است انسان عقیقه کند و همه اینها نمونه های است که در دین اسلام به عنوان قربانی یاد شده است. در قربانی انسان آن چیز خوب و بهترینی که دارد را باید تقدیم خدا کند و در ابتلاء فرزندان آدم قربانی به عنوان تقرب الی الله شرط شد و قرار شد انجام دهند بنابراین قربانی مانند عبادت است. کسی که قربانی می کند باید قصد تقرب به خدا در انجام قربانی داشته باشد.

غلامی اظهار داشت: از جمله نکاتی که در قربانی لازم است این است که انسان باید تقرب الی الله داشته باشد و این کار را برای قربت الهی انجام دهد در قرآن است نه خون و نه گوشت این قربانی به خدا نمی رسد و آن چیزی که از این قربانی به خدا می رسد نیت هایی است که انسان دارد بنابراین انسان باید نیت خودش را در قربانی خالص برای خداوند داشته باشد و لذا از طرفی هم تاکید شده در این قربانی فقرا اطعام شود.

وی با بیان اینکه مراسم قربانی در همه ادیان الهی سنتی بوده که وجود دارد گفت: در چهار دین زرتشتی، مسیحی، یهودی و اسلام قربانی یک سری ویژگی ها، آداب و توصیه های خاص دارد قربانی در دین یهودیت یک سنتی است که نزد قوم عبری از عبادات محسوب می شود و پیروان یهود در مناسکی اقدام به قربانی می کنند و قربانی آنان دو نوع قربانی خونی و قربانی غیر خونی است و مراسم های قربانی را با ویژگی هایی در قربانگاه های خصوصی یا معبدهای کوچکی انجام می دهند.

قائم مقام بنیاد هدایت ادامه داد: قربانی های خونین سه دسته هستند نخست خود قربانی که انجام می شود دوم قربانی هایی که برای رفع گناهان و خطاها صورت می پذیرد و دیگر قربانی هایی که برای سلامتی انجام می شود. در خصوص قربانی های غیر خونین اینکه در این حالت، قربانی را نمی کشند و ذبح نمی کنند بلکه کاهن معبد دست خودش را روی سر بز نری قرار می دهد و بعد از اعتراف به تمام گناهان بنی اسرائیل حیوان را بدون سر بریدن رها می کنند این قربانی غیر خونین آئین یهودیت است.

غلامی درباره قربانی در آئین زرتشت گفت: قبل از آئین زرتشتی قربانی وجود داشته است اما به روایتی در زمان زرتشت هر گونه قربانی کردن حیوان ممنوع بود و اعتقاد داشتند که حیواناتی که غذای بشر است و برای انسان کار می کند باید مورد احترام باشد و گاتاها کسانی را که حیوانات را با شادی و خوشحالی قربانی می کردند مورد نفرت و نفرین اهورا مزدا می خواند اما پس از مرگ زرتشت این آئین تغییر کرد و زرتشتیان در معبد و اعیاد خودشان آئین قربانی را داشتند و در قرن های متمادی خانواده های ایرانی زرتشتی به ویژه در جشن مهرگان گوسفند قربانی می کردند.

وی با بیان اینکه قربانی در آئین مسیحیت یک نگاه عرفانی و نمادین به خودش گرفته و در آئین مسیحیان مظهر قربانی را شخص حضرت عیسی می دانند خاطرنشان کرد: آنها معتقد هستند که حضرت عیسی خودش را قربانی امت کرده است و اینجا نگاه مسیحیان به این صورت است که صلیب شدن حضرت مسیح مظهر یک نوع قربانی عرفانی برای همه انسان ها می دانند و خود قربانی در آئین مسیحیت وجود داشته و انجام شده و همچنان انجام می شود.

قائم مقام بنیاد هدایت در پایان گفت: برخی از علما هر کار نیک و عمل خیری را که باعث تقرب انسان به مقام قرب و رحمت الهی شود را قربانی می گویند و گاهی قربانی را به معنای کشتن نفس اماره تلقی می کنند و زمانی که انسان در مبارزه با نفس اماره خود را می کشد تلقی و تعبیر به قربانی در فرهنگ دینی شده است.